

**II Міжнародна науково-практична конференція
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ**

Висновок. Системна рефлексія являє собою здатність дивитися на себе з боку стороннього спостерігача, виділяючи свої позитивні та негативні сторони, вона представляє собою єдиний повноцінний різновид рефлексії, оскільки вона в повному ступені виконує приписані рефлексії позитивні функції. Розроблена теоретична модель дослідження системної рефлексії як чинника самоставлення особистості передбачає два напрями – свідомість, яка спрямована на зовнішній світ і свідомість спрямована на внутрішній світ людини. Системна рефлексія проявляється в процесі трансформаційних ігор, оскільки вони впливають на самоставлення, осмислення власної поведінки, смисло-життєві орієнтації та цінності.

СПИСОК ВИКОРИТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Леонтьев Д. А. Рефлексия «Хорошая» и «Дурная»: от объяснительной модели к дифференциальной диагностике / Д. А. Леонтьев, Е. Н. Осин // Психология. Журнал Высшей школы экономики. – 2014. – № 4. – Т. 11. – С. 110-135.
2. Wolfgang Pauli, Carl Gustav Jung. The Interpretation of Nature and the Psyche. Pantheon Books, 1955.

УДК159.922.63(043.2)

Мочонова М.,
Національний авіаційний університет, Київ

СТАРІННЯ – НЕМИНУЧИЙ ЕТАП В ЖИТТІ ЛЮДИНИ. ВИДИ СТАРІННЯ

Чисельність громадян похилого віку в світі дуже швидко зростає. Старіння і старість перетворюються на глобальну проблему. Слід відрізнити старіння і старість. Під старінням розуміємо процес, старість розуміється як його результат. Процесу старіння схильна як окрема людина, так і суспільство в цілому. Старість – це останній заключний етап у розвитку кожного суб'єкта. Старіння, якщо розглядати його як процес, включає в себе кілька етапів.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я виділяється три хронологічні періоди:

- літній – це вік від 60 до 74 років;
- старечий – від 75 до 89 років;
- довгожителі – від 90 років і старше.

II Міжнародна науково-практична конференція ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

У сучасній геронтології виділяють такі види старості, як:

- хронологічна;
- фізіологічна;
- психологічна;
- соціальна.

Види старості слід розрізняти за такими ознаками:

- Хронологічна старість визначається в основному кількістю прожитих років.
- Фізіологічна старість визначається станом здоров'я, кількістю хронічних захворювань.
- Психологічна старість визначається самою людиною, його відчуттям свого біологічного віку.
- Соціальна старість містить в собі ознаки названих видів старості. Хоча вона є набагато більше, ніж сукупність всіх видів старості: кількості прожитих років, хронічних захворювань і психологічного стану. Кожен вид старості впливає на наступний вигляд. Вони один одного обумовлюють.

Хронологічні періодизації життя пропонувалися ще Піфагором, Авіценною і древніми китайцями, в наш час вони розроблялися С. Г. Струмліним, Б. Ц. Урланіса і Е. Россет З. Єдино, що немає єдиної думки про час настання старості, ні в сучасних класифікаторів, ні в древніх. Просто більше інших називався 60-річний вік.

Суспільству варто прийняти думку, що старість – тривалий період життя. Щоб зрозуміти всі ті зміни, які переносить людина у віці після 60-ти років, потрібно більш докладно розглянути кожний з них.

Соціальна старість більше розуміється з віком всього суспільства. Група людей похилого віку займає все більше місця у віковій структурі з ходом часу. Соціальний вік характеризується середньою тривалістю життя в кожній країні. Наприклад, в Замбії або Малі, де середня тривалість життя 43-44 роки, старі люди значно «молодші», ніж у Японії або США, країнах з високою тривалістю життя.

Хочеться сказати, що старіння, швидше соціальний, ніж біологічний процес. Він різний в залежності від епохи та культури, для багатьох народів соціальних верств, груп і етносів.

Індивідуальний кордон старості безпосередньо залежить від рівня старіння населення в цілому. Чим далі ця межа, тим вище рівень. Рівень охорони здоров'я та соціального забезпечення, умови праці та відпочинку, санітарно-гігієнічні умови, рівень розвитку культури і освіти, екологічної безпеки і розвитку суспільного виробництва, задоволення матеріальних і духовних потреб, рівень комфорту і сприятливий клімат – все це визначає настання соціальної старості.

**II Міжнародна науково-практична конференція
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ**

Так само не варто забувати про спосіб життя окремої людини. Куріння, алкоголізм та ін. шкідливі звички, заняття спортом, здорове харчування та ін. корисні звички, хронічні захворювання, наявність ушкоджень, спадковість – все це фактори, від яких безпосередньо залежить тривалість життя і процес старіння.

У фізіологічному житті виділяється дві чіткі дати: народження і смерть. У соціальному житті немає визначення початку і кінця. Соціальна старість – це певний період соціального життя. Соціальне життя починається з часу становлення людини особистістю, тобто відповідальним і свідомим суб'єктом соціального життя, а її закінчення пов'язується із втратою цих якостей. І не обов'язково закінчення соціального життя повинно збігатися з фізіологічної смертю.

Адже соціальна старість не збігається з фізіологічної старістю. Наприклад, є люди, які, незважаючи на фізичну слабкість, ведуть активне соціальне життя, інші – ще до втрати фізичних сил втрачають особистісну характеристику і практично ведуть спосіб життя рослини.

УДК 378.011.3-051(043.2)

Паленко К.,

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова, Київ

**ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ
КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ В ІНТЕРНЕТ-МЕРЕЖІ
СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ**

В сучасному світі комп'ютерні та інформаційні системи проникають в усі сфери людського життя та викликають потребу у соціально-психологічних дослідженнях культури спілкування в мережі Інтернет. Процес інформатизації суспільства не може не супроводжуватися затвердженням нової системи цінностей, нових принципів культури спілкування.

Глобальна комп'ютерна мережа привертає студентську молодь не тільки як зручне і майже завжди доступне джерело різноманітних відомостей, але, перш за все, як середовище спілкування, сфера ігрової, творчої та професійної діяльності. Високі темпи розвитку Інтернету, популяризації соціальних мереж, блогів, веб-форумів привели до істотних змін в структурі спілкування сучасної молоді.

Спілкування в мережі відбувається в умовах масової комунікації і має свої особливості на відміну від традиційного прямого спілкування в повсякденному